

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

Comisia pentru drepturile omului, culte
și problemele minorităților naționale

Domnului deputat

Ioan Mircea Pașcu, Președintele

Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

AVIZ

asupra propunerii legislative privind Siguranța Națională a României

Biroul permanent al Camerei Deputaților a trimis, cu adresa nr. 385 din 26 ianuarie 1999, Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, în vederea avizării, propunerea legislativă privind Siguranța Națională a României, inițiată de domnul deputat Mihail Nică.

În ședința din 3 martie 1999, Comisia a analizat propunerea legislativă și a hotărât, cu unanimitate de voturi, să îi acorde aviz favorabil cu următoarele amendamente:

Amendamente admise:

Nr. crt.	Articolul (textul inițial)	Amendamentul propus (autorul) Text adoptat de comisie	Motivare
0.	1.	2.	3.
1.	Art. 6 – “ Demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege”.	Domnul deputat Wittstock Eberhard-Wolfgang a propus eliminarea acestui articol. Membrii comisiei au admis amendamentul cu majoritate de voturi.	Autorul a avut în vedere faptul că, prin cuprinsul său, acest articol nu face decât să reia prevederile din partea finală a alin. (3) al art. 1 din Constituție.
2.	Art. 27 – “ Activitatea Comunității de Informații este organizată și coordonată în mod unitar de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării”.	Domnii deputați Marțian Dan și Liviu Alexandru Mera au propus completarea art. 27 cu încă o teză, și anume: “Acesta va stabili modalitățile concrete de realizare a coordonării serviciilor ce intră în componența Comunității de Informații”. Membrii comisiei au admis amendamentul cu majoritate de voturi. Ca urmare, art. 27 va avea următoarea redactare: “ Activitatea Comunității de Informații este organizată și coordonată în mod unitar de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării. <i>Acesta va stabili modalitățile concrete de realizare a coordonării serviciilor ce intră în componența Comunității de Informații</i> ”.	Autorii au argumentat că se impune o asemenea completare deoarece s-a admis eliminarea art. 28 din propunerea legislativă și, prin asta, și existența oarecum aproape autonomă a Comunității de informații ca structură între serviciile de informații și CSAT. În urma acestei eliminări subzistă însă aspectele referitoare la coordonarea componentelor intrând în Comunitatea de informații, coordonare ce trebuie stabilită de CSAT și de nimeni altul.

0.	1.	2.	3.
3.	Art. 28 “(1) – Consilierul prezidențial pentru apărare și siguranță națională este șeful Comunității de Informații a României. (2) Șeful Comunității de Informații a României este numit de Parlamentul României, la propunerea Președintelui României, pentru un mandat de patru ani. Mandatul poate fi prelungit o singură dată. (3) La numirea în funcție, șeful Comunității de Informații a României depune în fața Președintelui României următorul jurământ: “Eu ... jur că voi îndeplini cu bună-credință și nepărtinire, în deplin respect al Constituției și legilor țării, atribuțiile ce îmi revin în calitate de șef al Comunității de Informații a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”.	Domnul deputat Marțian Dan a propus eliminarea art. 28. Membrii comisiei au admis amendamentul cu majoritate de voturi.	Comunitatea de informații este o modalitate concretă de întâlnire, schimb de informații și de experiență, coordonare și conlucrare dintre serviciile cu atribuții în domeniul siguranței naționale. Ea nu este o structură aparte, o formulă instituțională și de organizare având propria ei viață, propriile ei obiective și propriul ei șef. Pe scurt, ea nu este, din punct de vedere instituțional, nivelul median între serviciile cu atribuții în domeniul siguranței naționale și CSAT. Dacă lucrurile ar sta astfel, acest fapt ar putea duce la o amalgamare de funcții și roluri prin care s-ar ajunge <i>de facto</i> la preluarea, de către Comunitatea de informații, a unor atribuții ale CSAT printr-un bizar transfer de competențe. În plus de cele spuse, este de-a dreptul straniu să se propună ca un consilier prezidențial, care prin natura funcției sale are atribuții de expert într-o materie dată și de consiliere să devină un factor cu atribuții executive.
4.	Art. 31 – “Hotărârile Consiliului Suprem de Apărare a Țării, adoptate în exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 30, se pun în executare, de la caz la caz, prin hotărâri ale Guvernului și ordine ale miniștrilor și ale directorilor componentelor	Domnul deputat Marțian Dan a propus eliminarea alin. (2) al art. 31. Amendamentul a fost admis de membrii comisiei cu unanimitate de voturi.	Nu este cazul să se consacre, prin text de lege, o preeminență a Guvernului în ce privește inițiativa legislativă în materia abordată, dispozițiile Constituției privitoare la dreptul la inițiativă legislativă fiind cât se poate de clare.

0.	1.	2.	3.
	Comunității de Informații. În situația în care rezultă necesitatea modificării cadrului legislativ ce reglementează desfășurarea activității de apărare a siguranței naționale, Guvernul va elabora proiecte de legi ce vor fi trimise spre adoptare Parlamentului României”.		
5.	Art. 45 – “Mijloacele de obținere a informațiilor necesare siguranței naționale nu trebuie să lezeze, în nici un fel, drepturile sau libertățile fundamentale ale cetățenilor, viața particulară, onoarea sau reputația lor, ori să îi supună la îngrădiri ilegale, cu excepția cazurilor stabilite prin lege”.	Domnul deputat Marțian Dan a propus eliminarea art. 45. Membrii comisiei au admis amendamentul cu unanimitate de voturi.	Autorul a avut în vedere faptul că prevederile art. 45 nu fac altceva decât să reia prevederile art. 7 din propunerea legislativă.
6.	Art. 47 (3) – “Durata de valabilitate a autorizației nu poate depăși 6 luni. În cazuri temeinic justificate, procurorul general poate prelungi, la cerere, de cel mult patru ori, durata autorizației, fără a se putea depăși, de fiecare dată, trei luni. O nouă autorizație cu privire la aceeași persoană poate fi solicitată și emisă numai dacă cererea se bazează pe date și indicii temeinice noi”.	Domnul deputat Marțian Dan și domnul deputat Wittstock Eberhard-Wolfgang, considerând că durata de 18 luni în care o persoană poate fi supusă unor măsuri de urmărire informativă prin mijloace specifice ce îi lezează unele drepturi și garanții constituționale este prea mare, au propus reducerea ei la cel mult 12 luni. Amendamentul a fost admis de membrii comisiei cu majoritate de voturi. Ca urmare, alin. (3) al art. 47 va avea următoarea redactare: “Durata de valabilitate a autorizației nu poate depăși 6 luni. În cazuri temeinic justificate, procurorul general poate	Pentru a nu se abuza de posibilitatea de suspendare temporară a unor drepturi și garanții constituționale pentru unii cetățeni români, atunci când aceștia sunt supuși unei urmăriri informative.

0.	1.	2.	3.
		prelungi, la cerere, de cel mult două ori, durata autorizației, fără a se putea depăși, de fiecare dată, trei luni. O nouă autorizație cu privire la aceeași persoană poate fi solicitată și emisă numai dacă cererea se bazează pe date și indicii temeinice noi”.	
7.	Art. 52 (3) – “Orice cetățean care se consideră vătămat în drepturile sale prin eliberarea, de către procuror, a autorizației emisă în baza art. 47, sau prin folosirea mijloacelor prevăzute la art. 46, lit. a) și b), poate face plângere procurorului general de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori Avocatului Poporului, ori poate sesiza comisiile parlamentare permanente cu atribuții de control asupra activității componentelor Comunității de Informații”.	Domnul deputat Marțian Dan a propus completarea și modificarea alin. (3) al art. 52 astfel încât cetățenii să se poată adresa cu plângeri și Procurorilor generali de pe lângă Curțile de Apel. Textul urmează să aibă următoarea redactare: “Orice cetățean care se consideră vătămat în drepturile sale prin eliberarea, de către procuror, a autorizației emisă în baza art. 47, sau prin folosirea mijloacelor prevăzute la art. 46, lit. a) și b), poate face plângere procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau Avocatului Poporului, ori poate sesiza comisiile parlamentare cu atribuții privind exercitarea controlului asupra activității serviciilor de informații”. Amendamentul a fost admis de membrii comisiei cu majoritate de voturi.	Necesitatea de a se evita o centralizare excesivă, în competența exclusivă a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, și prin aceasta o îngreunare a posibilității cetățenilor de a adresa plângeri împotriva eventualelor abuzuri la care au fost supuși, în cazul în care se consideră lezați în drepturile lor prin acțiuni de urmărire informativă desfășurate în baza unor autorizații acordate de procurori.

0.	1.	2.	3.
8.	Art. 62 – “Tăinuirea și favorizarea privitoare la infracțiunile din acest capitol se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 10 ani. Pedeapsa aplicată tăinuitorului sau favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. Limitele pedepsei prevăzute în alin. 1 se reduc la jumătate în cazul în care tăinuirea, favorizarea sunt săvârșite de soț sau de către o rudă apropiată în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 56, art. 57 și art. 58 se pedepsesc, iar în cazul celorlalte infracțiuni tăinuirea și favorizarea nu se pedepsesc”.	Domnul deputat Șerban Rădulescu-Zoner a propus eliminarea din cuprinsul alin. (3) al art. 62 a referirii la incriminarea tăinuirii infractorului de către rudele de gradul I rămânând a fi pedepsită doar favorizarea de către asemenea rude a infracțiunilor prevăzute la articolele menționate în textul propunerii legislative. Trebuie eliminată, de asemenea, partea finală a textului alin. (3). Corespunzător, textul trebuie reformulat urmând a suna astfel: “Limitele pedepsei prevăzute în alin. (1) se reduc la jumătate în cazul în care favorizarea este săvârșită de soț, soție sau o rudă de gradul I pentru infracțiunile prevăzute la art. 56, art. 57 și art. 58”. Amendamentul a fost admis de membrii comisiei cu unanimitate de voturi.	Autorul a avut în vedere că pedepsirea tăinuirii săvârșite de către persoanele indicate în textul alineatului (3) al art. 62 ar încuraja delațiunea în familie, lucru de tristă amintire legiferat și practicat în timpul regimului totalitar și care a produs mari traume și adevărate dezastre umane.

Amendamente respinse:

Nr. crt.	Articolul (textul inițial)	Amendamentul propus (autorul) Text adoptat de comisie	Motivare
0.	1.	2.	3.
1.	Art. 52 (3) – “Orice cetățean care se consideră vătămat în drepturile sale prin eliberarea, de către procuror, a autorizației emisă în baza art. 47, sau prin folosirea mijloacelor prevăzute la art. 46, lit. a) și b), poate face plângere procurorului general de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori Avocatului Poporului, ori poate sesiza comisiile parlamentare permanente cu atribuții de control asupra activității componentelor Comunității de Informații”.	Domnul deputat Petre Țurlea a propus eliminarea alin. (3) al art. 52. Amendamentul a fost respins de membrii comisiei cu majoritate de voturi.	Autorul a avut în vedere că prin menținerea acestui alineat nu toți cetățenii ar fi egali în fața legii; în opinia sa nu pot beneficia de dreptul de a se plânde procurorului împotriva autorizației de interceptare a mijloacelor de comunicare decât cetățenii care află că sunt subiectul unor asemenea activități, în timp ce cei care nu află, deși ar putea fi lezați în drepturile lor, nu cunosc cauza acestor vătămări și, în consecință, nu pot beneficia de dreptul de a se plânde.

PREȘEDINTE,

Marțian Dan